

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
в присъствието на прокурора Д. С. С.
като разгледа докладваното от Светла Букова Въззивно частно наказателно дело № 20221000601208 по описа за 2022 година

С определение от 12.10.2022 г. по нчд № 233/22 г. по описа на ОС- Монтана е оставена без уважение като неоснователна молбата на осъдения К. С. С. за определяне на общо наказание по присъди № 27/2018 г. на Наказателен съд Шарлероа и № 2855/18 г. на Апелативен съд Монс Кралство Белгия.

Срещу така постановеното определение е постъпила жалба от осъдения С. чрез защитника му, в която се възразява относно извода на съда за липсата на предпоставките за определянето на общо наказание. Деянията по втората присъда били извършени преди постановяването на първата, а именно в периода 2016-2017 г., а присъдата на Наказателен съд Шарлероа е постановена на 12.01.2018 г. за деяния, извършени преди 2013 и 2014 г. Направено е позоваване на разпоредбите на чл.25 и чл.23 НК, съгласно които според защитата при осъждане на лицето да изтърпява наказания с отделни присъди, съдът следвало да наложи само най-тежкото от тях, а не всички присъди. На групиране с обсъжданите наказания на чуждия съд подлежали и наказания лишаване от свобода, наложени от българския съд, по който въпрос липсвало обсъждане в атакуваното определение. Отделно от това съдът е следвало да се произнесе и по въпроса за приспадане на задържане по първата присъда съобразно чл.59 НК. Поради това се иска отмяна на определението и връщането на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд за преценка наличието на основания за

пълно групиране на наказанията по постановените спрямо С. присъди.

В съдебно заседание пред САС защитникът на осъденото лице поддържа жалбата, като счита на първо място, че са налице основанията за групиране на двете наказания, наложени по приетите за изпълнение присъди в Кралство Белгия, тъй като са постановени през 2018 г., а касаят престъпления, извършени в периода 2013-2017 г. Отделно от това едно от обсъжданите наказания в Белгия подлежало на групиране с наложено общо наказание от една година лишаване от свобода в България по три присъди /на РС – Видин, РС – Враца и РС - Козлодуй/, чието цялостно изтърпяване към м. декември 2015 г. следвало да се приспадне, като се зачете и срокът на задържане по време на разследването в Белгия.

Осъденото лице К. С. заявява съгласие със защитника си, като допълва, че следва да се обсъди и определеният режим за доизтърпяване на наказанието, тъй като същият вече е бил смекчен при изпълнението в Белгия.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура счита жалбата за неоснователна и предлага да се потвърди атакуваният първоинстанционен съдебен акт като законосъобразен.

Софийски апелативен съд, като взе предвид доводите на страните, материалите по делото и служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, прие за установено следното:

В рамките на производството по чл.306, ал.1 т.1 НПК първоинстанционният съд се е произнесъл, оставяйки без уважение искането на осъдения К. С. С. за определянето на общо наказание измежду наложените му по присъда № 27/2018 г. на наказателен съд Шарлероа и присъда № 2855/2018 г. на Апелативен съд Монс, Кралство Белгия, с които са му наложени наказания 15 месеца лишаване от свобода и 8 години лишаване от свобода за престъпления по чл.379, чл.380 bis, чл.380 ter, чл.381, чл.382, чл.383а от НК на Кралство Белгия, съответстващи на престъпления по чл.159а, ал.2, т.4, т.6, вр. ал.1 и чл.159б, ал.2, вр. ал.1 от НК на Република България. Двете присъди са приети за изпълнение с влязло в сила решение на ОС - Монтана от 19.01.2021 г. по нчд № 220/2020 г., потвърдено с решение на САС от 02.03.21 г. по внчд № 137/21 г., в рамките на производство по реда на Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, изискващи лишаване от свобода, в сила от 01.01.2020 г. /приет в изпълнение на РР 2008/909, изм. с РР 2009/299 на Съвета от 27.11.08 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз/. В това производство, явяващо се функционално свързано с настоящото, е постановено наложените наказания лишаване от свобода с отделни присъди на белгийските съдилища да се

търпят отделно, независимо, че българският гражданин е предаден за изтърпяване на общия срок на двете наказания от 3370 дни, равняващо се на 9 години и три месеца. Именно на това основание и с оглед изричната воля на издаващата държава /изразена недвусмислено в удостоверение по чл.4 от РР 2008/909/ПВР на Съвета/ окръжният съд е оставил без уважение искането за определяне на общо наказание, като е отчел и липсата на предпоставките по чл.25, вр. чл.23 НК, тъй като деянията по втората присъда № 2855 на Апелативен съд Монс, са извършени след влизане в сила на първата присъда № 27/2018 г. на Наказателен съд Шарлероа. Въпреки по същество правилната преценка на съда в тази насока, постановението от него акт подлежи на отмяна, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане на първоинстанционният съд по следните съображения:

На първо място е налице констатирано от САС процесуално нарушение, допуснато при постановяване на настоящото атакувано определение, а именно разглеждане на делото в незаконен състав от един съдия. Доколкото при произнасянето по реда на чл.306, ал.1, т.1 НПК не са налице специални правила, касаещи състава на съда, следва да намерят приложение общите правила на чл.28 НПК. Приетите за изпълнение наказания лишаване от свобода по последните влезли в сила присъди спрямо осъдения С. са за престъпления по чл.159а, ал.2, т.4, т.6, вр. ал.1 и чл.159б, ал.2, вр. ал.1 от НК на Република България, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години. Това съобразно разпоредбата на чл.28, ал.1, т.2, вр. чл.39, ал.1 НПК налага разглеждане на делото от един съдия и двама съдебни заседатели. В процесния случай в състава на съда е участвал само съдия, което сочи за разглеждане на делото от незаконен състав. Независимо, че довод в тази насока не се съдържа в депозираната жалба, с оглед дължимата служебна проверка, съдът счита, че така допуснатото съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.3 НПК е пречка за произнасянето по същество.

Независимо от това следва да се отбележи и че при произнасянето си първоинстанционният съд не се е съобразил с необходимостта да извърши изцяло дължимата служебна проверка за наличието на предпоставките за групиране на някое от приетите за изпълнение наказания с предходно наложени такива в България спрямо осъденото лице. Вън от съмнение е възможността за това с оглед приемането на постановените чужди присъди за изпълнение в България, а въз основа на представена актуална справка за съдимост и справка от ГД "ИН", установяващи наличието и на други по-ранни осъждания, предварителните му задържания и изтърпяната от него част от наложените му наказания, включени в съвкупност, може да се приеме за частично основателно така направеното оплакване от защитата на лицето. Конкретно е видно, че по отношение на наказанието от петнадесет месеца лишаване от свобода по присъда № 27/2018 г. на Наказателен съд Шарлероа, в сила от 10.01.2015 г. и тези по нохд № 1006/14 г. на РС – Враца и по нохд № 65/15 г. на РС – Козлодуй са налице

предпоставките на чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 НК, тъй като отделните деяния са извършени в периода 22.01.2014 г. – 11.07.2014 г., а най-рано влязлата в сила присъда сред посочените е тази на наказателен съд Шарлероа от 10.01.2015 г. Тези предходни осъждания на лицето и възможността за определяне на общо наказание с едно от приетите, наложени му от белгийския съд, въобще не са били предмет на обсъждане от първия съд, което следва да бъде съобразено при новото разглеждане на делото в надлежен състав.

Предвид изложените съображения за допуснато съществено процесуално нарушение, САС счита, че следва да отмени атакуваното определение и върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, поради което на основание чл.334, т.1, вр. чл.335, ал.2 от НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение от 12.10.2022 г. по нчд № 233/22 г. по описа на ОС-Монтана, като

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____